

Sygn. akt: XVIII C 4204/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy: 13 października 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko: U. B.

o: zapłatę

(1) zasądza od pozwanej U. B. na rzecz powoda H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. 8.350,88 zł (osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych osiemdziesiąt osiem groszy), z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od 1.392,09 zł (jednego tysiąca trzystu dziewięćdziesięciu dwóch złotych dziewięć groszy) od 22 września 2014 roku do dnia zapłaty, przy czym od 1 stycznia 2016 roku nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

(2) zasądza od pozwanej U. B. na rzecz powoda H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

(3) nie obciąża pozwanej U. B. nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

XVIII C 4204/15

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej U. B. 8.350,88 zł z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od 1.392,09 zł od 22 września 2014 roku do dnia zapłaty, tytułem należności z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z (...) Bank spółką akcyjną we W..

Pozwana nie kwestionowała zasady odpowiedzialności, jednakże podniosła iż wierzytelność była przedmiotem egzekucji komorniczej i w związku z tym zakwestionowała wysokość dochodzonego roszczenia.

Sprawę rozpoznano z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, z uwagi na konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego.

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

(...) Bank spółka akcyjna we W. zawarli 6 kwietnia 20106 roku umowę pożyczki. U. B. nie realizowała należycie postanowień umowy, w wyniku czego powstały zaległości, które częściowo stały się przedmiotem egzekucji.

(bezsporne)

Wymagalne od 22 września 2014 roku należności, po uwzględnieniu części wyegzekwowanej w toku wcześniejszego postępowania, wynoszą łącznie 8.350,89 zł, w tym 1.392,09 zł należności głównej.

(opinia A. S., k. 108 – 126)

Jedyną sporną kwestię ustalono na podstawie opinii biegłej. Pozwana wprawdzie pozostała przy swoim twierdzeniu, że jest „karana powtórnie za tą samą sprawę” (k. 146), jednakże nie przedstawiła żadnych skonkretyzowanych zarzutów co do opinii. Ta zaś nie wzbudziła wątpliwości Sądu z urzędu.

III. **Ocena roszczenia.**

Przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (art. 720 § 1 k.c.). W ramach swobody umów, strony mogą umówić się o odpłatność za udzielenie pożyczki (art. 353¹ k.c.), co zresztą w warunkach rynkowych uznać należy za normę w stosunkach między przedsiębiorcą a konsumentem.

Powód dochodzi roszczenia jako nabywca wierzytelności.

Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.).

Powód wykazał wysokość dochodzonego roszczenia. W istocie dochodzi o 1 gr mniej aniżeli wynika z poczynionych ustaleń.

W tej sytuacji zasądzono dochodzone roszczenie w całości z tym uzupełnieniem, że od 1 stycznia 2016 roku należne odsetki nie mogą przekroczyć odsetek maksymalnych za opóźnienie (art. 481 § 1 i 2¹ – 2² k.c.).

Nie ma racji pozwana twierdząc, że jest „karana powtórnie za tą samą sprawę”. Po pierwsze, nie ma mowy o żadnej karze, a jedynie ustaleniu – w sposób prawnie wiążący strony – że pozwana jest dłużnikiem powoda do wskazanej w wyroku wysokości roszczenia. Po wtóre, wierzyciel może dochodzić wierzytelności aż do całkowitego zaspokojenia roszczenia, w tym wypadku aż do spłaty całości zadłużenia.

IV. **Koszty.**

Pozwana przegrała sprawę w całości.

Na koszty procesu powoda złożyło się: 300 zł opłaty od pozwu, 1.200 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawek minimalnych, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.p.c.).

Pozwana obowiązana jest zwrócić powodowi całość poniesionych kosztów procesu (art. 98 § 1 k.p.c.).

Nie obciążono pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi, kierując się przede wszystkim niekwestionowaną trudną sytuacją osobistą i majątkową pozwanej (art. 113 ust. 4 u.k.s.c.).